Sapiens fallere non vult. falli autē nō poteſt.
Cuiuſque facti cauſam inquire.
Cogitatio tua: nunquā recedat a vero.
Lauda parce: vitupera partius
Similiter reprehenſibilis ē nimia laudatio: ⁊ imoderata vituperatio. illa qdem adulatiōe iſta vero malignitate ſuſpecta eſt.
Teſtimoniū veritati non amicitie reddas.
Cum conſideratione ꝓmitte: plenius ꝙ pro/ miſeris preſta.
Nō ſemper in actu ſis: ſed interdū aīo requie dato: ⁊ requies ipſa plena ſit ſapiētie ſtudiis ⁊ cogitationibus bonis.
Nec te moueat dicentis auctoritas: nec quis di cat: ſed quid dicatur attendito.
Honeſtū ⁊ magnū vindicte genꝯ: ē ignoſcere
Non aſcribas tibi quod non es: nec maior ꝙ es videri velis.
A verbis turpibus abſtineto.
Interdū ſeriis miſceas iocos: ſed tēperatos.
Riſus tuus erit ſine cachinno.
Eſto fugax vitiorū tuorum. aliorū vero non vitioſus ſcrutator: nec acerbus reprehenſor
Nec extollas quenqꝫ: nec eicias vel deprimas
Senior eſto iudicio ꝙ ſermone.
Clementie eſto cultor. ſeuicie deteſtator.
Cunctis eſto benignus. Nemini blandꝯ: pau cis familiaris omnibus equus: ad iram tar dus. ad miſericordiam pronus: in aduerſis firmus: in ꝓſperis cautus ⁊ humilis.
Inferiores ſuperbiendo nō cōtemnas. Supe riores ratione vincendo non timeas.
Rumoribus minime ſis credulus.
Sapientie cupidus ⁊ docilis.
Que noſti ſine arrogātia: poſtulāti ipartiaris. ⁊ que neſcis ſine oculatione ignorantie tibi poſtula impartiri.
Caue ne parcus ſis.
Deum amabis: ſi illum in hoc imitaberis: vt velis omnibus prodeſſe: nulli nocere.

Auctoritates ſenece de beneficiis

Nullum beneficiū dandū eſt negligēti.
Dignꝯ ē decipi: q decipiēdo cogitauit
Qui beneficiū non reddit: magis peccat ꝙ q non dat citius.
Cum beneficia in vulgus largiri inſtitueris: multa perdenpa ſunt: vt vnū bene des.
Vnum beneficiū bene datū: multorum amiſ/ ſorum damna ſaluantur.
Beneficiorum memoria ſeneſcere non debet.
Beneficiū nō poteſt manu tāgi: ſed in animo geritur nec aurum nec argentum: nec aliqd taliū beneficiū eſt: ſed ipſa tribuētis volūtas
Non refert quid aut quādo datur: q̄r bñficiū nō in eo qđ datur cōſiſtit: ſed in dantis aīo.
Multo gratius venit quod facili: ꝙ qđ ple/ na manu datur.
Primo neceſſaria ſunt danda: deinde vtilia: deinde iocunda atqꝫ manſura.
Videamꝯ ne mittamus munera ſupuacua: vt femine arma: ruſtico libros: aut ſtudiis de/ dito retia.
Pecunia ingens ſi nō rōne: vł recta volūta/ ta data ē nō eſt beneficiū ſed theſaurus.
Dare debemus quomodo vellemus accipere ante omnia libenter ⁊ cito.
Ingratū eſt beneficiū quod diu manui dantis adheſit: qđ quis egre dimittere viſus eſt: ⁊ ſic dare tanqꝫ ſibi arripiatur.
Caueamus ne aliqd more interueniat in dan do: ne deliberaſſe videamur.
Gratiſſima ſunt bñficia q̄ ſunt parata facilia occurrentia: in quibus mora nulla fuit: niſi accipienti verecundia.
Ille nō tulit gratis q cū rogaſſet accepit: vnde optimū eſt preuenire deſiderium rogātis.
Illud beneficium eſt iocundum quod alicui obuium venit.
Tarde velle nolentis eſt.
Beneficiū ab homine duro aſpere datū panis lapidoſus vocatur: quem eſurienti accipere neceſſariū ſit eſſe acerbum.
Celeritas multū facit. mora multum aufert.
Qui dedit bñficiū taceat: narret aūt q accepit.
Nihil ita vitādū ē in dādo bñficia ſicut ſupbia
Dabo egenti ſed non vt ipſe egeam.
Succurrā perituro ſed non vt ipſe pereā.
Referre gratiam facile eſt.
Non referre gratiam turpe eſt.
Ingratus eſt ille qui beneficiū accepiſſe negat quod accepit.
Ingratus eſt qui ſe diſſimulat.
Ingratus eſt qui non reddit.
Ingratiſſimus eſt omniū: qui oblitus eſt.
Turpiſſima vox eſt in beneficijs reddere in quolibet ſcelere ſuppliciū ſceleris.
Nulli virtꝯ ē preclusa: omnibus patet: omnes admittit: omnes inuitat egenos: ⁊ ſeruos reges ⁊ exules non eligit donū nec cenſuꝫ. ſed nudo homine contenta eſt.

Regnum ē nolle regnare cum poſſes.

Nibil ſine ratione faciendum eſt.

Non ē aliqđ bñficiū: niſi ū rōne facti datuȝ eſt

Videndū eſt ⁊ conſiderandū: quid: cui: qua/ liter: quando: vbi: ⁊ quare ſit dandū.

Turpiſſimū gen⁹ bñficij ē inconſulta donatio

Multo grauius eſt: male dediſſe beneficia ꝙ̄ non dediſſe.

In dando bñficia eligendus eſt vir ſimplex: memor gratus: alieni abſtinens: non ſui auarus ⁊ maxime beniuolus.

Non eſt turpe remutare conſilium.

Multo plus pdeſt: pauca p̄cepta ſapiētie tene as: ⁊ illa habeas in pmptu ⁊ i vſu: ꝙ̄ ſi mul ta de ſcientijs: ⁊ nō habeas ad manus.

Stulticia eſt morbus anime.

Auctoritates ex libro ſenece de reme/ dijs fortunarum.

Orieris. Iſta nā hois ē: nō pena.

Morieris: hac conſideratione intra ui vt exirem.

Morieris: gētiū lex ē reddere qđ acceperis.

Morieris: peregrinatio ē vita noſtra: cū diu ambulaueris domū redeundum eſt.

Morieris: putabā te aliqd noui dicere: ad hō etiā veni huc: huc me ducūt dies oēs: naſcē ti mihi ptin⁹ natura poſuit hunc terminū.

Morieris: ſtultū ē dubitare qđ vitare ñ poſſis

Peregre morieris. nulla ťra mortua ē aliena

Peregre morieris. non eſt grauior foris ꝙ̄ domi ſomnus.

Iuuenis morieris. qcunqꝫ ad extremū fati ſui venit ſenex moriť. Nō refert q̄ ſit hois etas ſi viuere nō poſſū pl⁹: hoc ē ſenectus mea.

Iuuenis: morieris nō refert quot annos: ſed quot ceperim habeam.

Inſepult⁹ iacebis. qd aliud dicā: ꝙ̄ illud virgi lij: Facilis iactura ſepulcri. ſ. nihil ſentio qd ptinet ad me iactura corporis inſepulti.

Egroto. Venit tēp⁹ vt experimentū mei cape rem: nō in mari aut in prelio vir fortis tātū apparet: ſed in lectulo virtus exhibetur.

Egroto; iſtud toto ſeculo fieri non poteſt: aut enim febrē relinquo: aut ipſa me: ſemp eſſe non poſſumus vna.

Male de te opinanť hoies. ſed mali moueor: ſed aliter mouerer: ſi de me maxim⁹ Cato. Si Lelius ſapiens. ſi alter Cato. ſi ſcipio/ nes duo iſta loquerentur.

Nūc āt malis diſplicere: amabile ē ⁊ laudabile

Non poteſt vllam auctoritatem habere ſenten tia vbi quis damnandus eſt.

Male de te loquitur: mouere ſi hoc iudicio fa/ ceret nō morbo: nō de me loquiť: ſed de ſe.

Male de te loquūtur hoies. bene loq neſciunt faciunt nō quod mereor: ſed quod ſolent.

Exulabis: non patria mihi interdiciť ſed loc⁹: in quācūqꝫ terrā venero in meā venio: nul la terra exiliū eſt: ſed altera patria: patria eſt vbicunqꝫ bene es.

Dolor iminet: ſi exiguus ē feramus: leuis. n. eſt ſapientia ⁊ patientia. ſi grauis ē feram⁹: non leuis eſt gloria.

Dura res ē dolor: imo tu mollis.

Pauci dolorem ferre potuerunt.

Imbecilles natura ſumus.

Naturā infamare noli: ipſa nos fortes genuit

Pauptas mihi grauis ē: imo tu paupertati.

Non in paupertate viciū eſt ſed in paupere: il la expedita hilaris ⁊ tuta eſt.

Magnam pecuniam quis habet: hominē illū videas: archa eſt.

Multū quis habet: aut auarus: aut pdigus: ſi pdigus nō habebit: ſi auarus nō habebit: multi illum comitantur: mel muſce ſequun/ tur: cadauera lupi ⁊ formice: iſta turba pre/ dam ſequuntur non hominē.

Pecuniā perdidi: fortaſſe te illa perdidiſſet: o te felicem ſi cū illa auariciā perdidiſſes.

Oculos perdidi: habet ⁊ nox ſuas voluptateſ o quā multis cupiditatibus inciſa ē via.

Amiſi liberos: ſtult⁹ ē qui flet caſus mortaliū.

Naufragium feci: nō quod perdideris: ſed quod euaſeris cogita.

Oia pdidi: ſed cū omnib⁹ perire potuiſti.

In latrones incidi: alius in accuſatores: alius in fures: ali⁹ in fraudatores: plena inſidiis via eſt: noli cōqueri quod incideris: ſed qđ euaſeris gaude.

Inimicos graues habeo: quādo aduerſus fe/ ras munimēta cōquires: quō aduerſus ſer/ pentes: ſic aduerſus inimicos auxilia circū/ ſpice: quibus illos arceas: aut compeſcas: aut quod optimū eſt placa.

Amicū perdidi: iā ante te habuiſſe certū eſt.

Amicū pdidi: aliū quere. ⁊ ibi cū queras: vbi inuenias: quere inter liberales artes: inter recta ⁊ honeſta hoſpicia aut officia. Quere i

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf